

ПИСМО ОТЪ НОРВЕГИЯ

Слушала и чела бѣхъ, драги деца, за чудно хубавата, далечна страна — **Норвегия**. Имахъ силно желание да я видя и азъ. И това лѣто моето желание се изпълни. Пераходътъ „**Монте Роза**“ сега ме носи заедно съ много други пътници покрай брѣговетъ на Норвегия къмъ северния полюсъ. Слънцето грѣе и не захожда. Хората не ставатъ сутринъ и не лѣгатъ вечеръ както по насъ, защото денътъ тука трае цѣли три месеца. И както за васъ е малъкъ нашия денъ и никога ви не стига да се наиграете, а играете често и по тъмно, тъй за мене дългиятъ три месеца денъ се вижда какъс и недостатъченъ, да се изгледатъ всички хубости на дивната Норвегия.

Морето се връзва дълбоко въ нейнитѣ скалисти и стръмни брѣгове и образува множество тѣсни и живописни заливи. Въ тѣхната тиха и спокойна вода, която прилича на синкаво огледало, се оглеждатъ безброй върхове — ту снѣжни, ту зелени. Отъ всичкитѣ се струятъ снѣжно-бѣли водопади. Низко — долу край брѣговетъ — по сочни ливади сж разпрѣстнати бѣли и червени кжщички. Тѣ сж еднообразни и малки като кутийки. Отдалечени сж доста една отъ друга и въ тѣхъ живѣятъ норвежски рибари съ своитѣ семейства.

Пераходътъ плува на северъ, и предъ насъ се редятъ нови скалисти острови, разкриватъ се нови брѣгове, водопади и фиорди, единъ отъ други по-красиви и по-величествени. Норвегия пленява чужденеца съ своитѣ хубости, но за него не оставатъ незабелязани и мжкитѣ и несгодитѣ на нейнитѣ жители. Защото тая страна е много камениста и много бедна. Въ нея нѣма нашитѣ плодородни полета. Норвежскитѣ деца отъ малки започватъ да се готвятъ за борба съ морскатѣ стихии, за да изкарватъ прехраната си. Тая борба ги е направила извънредно смѣли, много набожни и честни.

Тука писмата, пакетитѣ съ разни пратки, хлѣбътъ и другитѣ продукти не се разнасятъ по домоветъ на хората. Слагатъ се на опредѣлени мѣста по пжтищата и се надписватъ, за кого сж. Всѣки отива и си взема своето. Никой никога не взема чуждо нѣщо.

Иска ми се да ви разкажа още много нѣщо, но красотитѣ, що се изпрѣчватъ предъ погледа ми всѣки мигъ, ме отвличатъ. Когато се върна въ България, ще напиша, и вие ще четете въ „Детски свѣтъ“ за хубоститѣ на Норвегия, за живота на нейнитѣ жители, за чуднитѣ приказки, що слушатъ норвежскитѣ деца презъ дългата тѣхна нощъ.

Зл. Чолакова